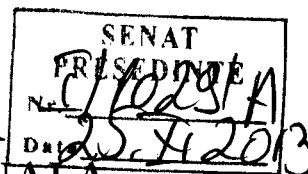

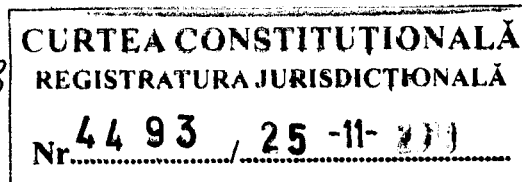
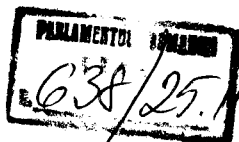

ROMÂNIA
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINET PREȘEDINTE

Palatul Parlamentului
Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 76112 București 40, România
Telefon: (+40-21) 313-2531 Fax: (+40-21) 312-5480
Internet: <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

Dosar nr. 785 A/2013

Domnului
GEORGE CRIN LAURENȚIU ANTONESCU
PREȘEDINTELE SENATULUI

În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă trimitem, alăturat, în copie, sesizarea formulată de un număr de 70 de deputați aparținând Grupurilor Parlamentare PDL și PP-DD, referitoare la neconstituționalitatea Legii privind stabilirea unor măsuri de descentralizare a unor competențe exercitate de unele ministere și organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și a unor măsuri de reformă privind administrația publică.

Vă adresăm rugămintea de a ne comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 5 decembrie 2013, ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc la data de 11 decembrie 2013.

Vă asigurăm de deplina noastră considerație

PREȘEDINTE,
AUGUSTIN ZECREAN

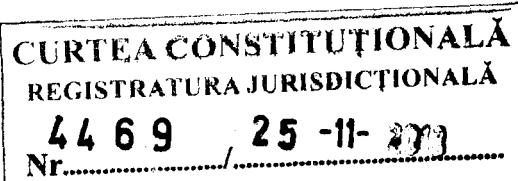
Nos. 785 A/2013

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR**

Cabinet Secretar General

București, 23.11.2013
Nr. 2/6281

Domnului

AUGUSTIN ZEGREAN
Președintele Curții Constituționale

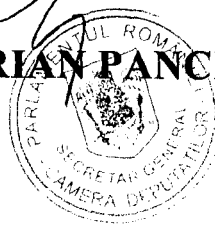
Stimate domnule Președinte,

În temeiul dispozițiilor art.15 alin.(1) și (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, vă trimitem alăturat sesizarea formulată de un număr de 70 de deputați aparținând Grupurilor Parlamentare PDL și PP-DD, referitoare la neconstituționalitatea Legii privind stabilirea unor măsuri de descentralizare a unor competențe exercitate de unele ministere și organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și a unor măsuri de reformă privind administrația publică.

Cu deosebită considerație,

SECRETAR GENERAL

CRISTIAN ADRIAN PANCIU

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETARIAT GENERAL
Nr. 2/6281/133 11.11.13

ROMANIA

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR**

Grupul Parlamentar al Partidului Democrat Liberal

București

3c-16/426 / 22.11.2013

Către :

SECRETARIATUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

Domnului Cristian-Adrian PANCIU

Stimate domnule Secretar General,

În temeiul art. 146 lit. a) din Constituția României, respectiv ale art. 11 alin. (1) paragraf A lit. a) și ale art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale a României republicată, vă înaintăm sesizarea Grupurilor Parlamentare al PDL și PP-DD referitoare la neconstituționalitatea „*Legii privind stabilirea unor măsuri de descentralizare a unor competențe exercitate de unele ministere și organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și a unor măsuri de reformă privind administrația publică*”, adoptată prin procedura angajării răspunderii Guvernului, în condițiile art. 114 din Constituția României, în ședința Camerelor Reunite ale Parlamentului României, în data de 19 noiembrie 2013.

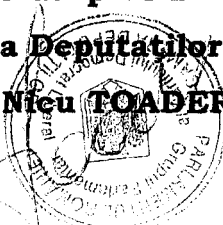
Vă solicităm respectuos să înaintați prezenta sesizare Curții Constituționale, în ziua depunerii.

Cu deosebită considerație,

Lider Grup PDL

Camera Deputaților

Mircea Nicu TOADER

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
Grupul Parlamentar al Partidului Democrat Liberal

DOMNULUI AUGUSTIN ZEGREAN
PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

În conformitate cu prevederile art. 146 lit. a) din Constituție și ale art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, parlamentarii prevăzuți în anexă formulează prezenta

S E S I Z A R E

În legătură cu Legea privind stabilirea unor măsuri de descentralizare a unor competențe exercitate de unele ministere și organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și a unor măsuri de reformă privind administrația publică, care a fost adoptată prin procedura angajării răspunderii Guvernului, în condițiile art. 114 din Constituția României, în data de 19 noiembrie 2013, cu încălcarea dispozițiilor art. 1, alin. (1), (3), (4) și (5), art. 61 alin. (1), art. 102 alin. (1), art. 120 – 122, art. 114 și art. 136 din Constituția României.

MOTIVE DE NECONSTITUȚIONALITATE:

Pe data de **19 noiembrie 2013**, în fața plenului celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și-a angajat răspunderea, în condițiile art. 114 din Constituția României, asupra **Legii privind stabilirea unor măsuri de descentralizare a unor competențe exercitate de unele ministere și organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și a unor măsuri de reformă privind administrația publică.**

Având în vedere dispozițiile Constituției României, forma și conținutul Legii pentru care Guvernul și-a angajat răspunderea, rolul ce îi revine Curții Constituționale, în calitate de garant al supremației Constituției, precum și jurisprudența Curții Constituționale în materia angajării răspunderii Guvernului

asupra unei legii, depunem prezenta sesizare, considerând că, prin angajarea răspunderii Guvernului, au fost încălcate prevederile Legii fundamentale, pentru motivele pe care le invocăm în cele ce urmează.

1. Potrivit art. 61 alin. (1) din Constituție, "Parlamentul este (...) unica autoritate legiuitoare a țării".

În același timp, însă, Legea fundamentală prevede două instrumente la dispoziția Guvernului care îi permit acestuia să intre în sfera de reglementare primară a relațiilor sociale: fie prin angajarea răspunderii sale în fața Parlamentului (art. 114), fie prin adoptarea de ordonanțe, respectiv ordonanțe de urgență (art. 115).

Întrucât, în această materie, textele constituționale la care ne referim, nu realizează o circumstanțiere precisă a instituțiilor pe care le consacră – mai ales a instituției angajării răspunderii Guvernului asupra unui proiect de lege - , i-a revenit Curții Constituționale rolul de a desprinde, din interpretarea normelor Legii fundamentale, regulile care le guvernează.

Așa cum s-a statuat prin deciziile Curții Constituționale – la care vom face referire, în contextul argumentației noastre - precum și în doctrina de specialitate, angajarea răspunderii Guvernului asupra acestei legi reprezintă, neîndoielnic, o modalitate legislativă indirectă de adoptare a unei legi, și anume: nu în cadrul procedurii legislative ordinare, ci prin dezbaterile unei problematice prin excelență politice, legate de rămânerea în funcțiune sau de demiterea Guvernului.

Curtea Constituțională a definit angajarea răspunderii Guvernului asupra unui proiect de lege (*Decizia nr. 34/1998 – Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 25 februarie 1998*), ca fiind **"o procedură mixtă, de control parlamentar, întrucât permite inițierea unei moțiuni de cenzură, și de legiferare, deoarece proiectul de lege în legătură cu care Guvernul își angajează răspunderea se consideră adoptat dacă o asemenea moțiune nu a fost depusă sau, fiind inițiată a fost respinsă."**

Curtea a mai observat (*Decizia nr. 1.415/2009, Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009*), că rolul acestei proceduri este acela **"de a coagula o majoritate parlamentară, dar și de a surmonta actele obstrucționiste ale opoziției în cursul dezbaterilor legislative."**

Prin Decizia nr. 1.557/2009 (*Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 40 din 19 ianuarie 2010*), Curtea Constituțională a subliniat faptul că, la angajarea răspunderii Guvernului, ca modalitate simplificată de legiferare, trebuie să se ajungă **"în extremis", "atunci când adoptarea proiectului de lege în procedura obișnuită sau în procedura de urgență nu mai este posibilă, ori atunci când structura politică a Parlamentului nu permite adoptarea proiectului de lege în procedura uzuală sau de urgență"**.

Prin votul cetățenilor României, Uniunea Social Liberală, care constituie majoritatea parlamentară ce susține Guvernul, are o reprezentativitate de peste 75% din numărul mandatelor de senatori și deputați. Așadar, structura politică a Parlamentului ar fi permis adoptarea acestui proiect de lege în procedura uzuală sau de urgență.

Prin aceeași decizie, Curtea a statuat și faptul că, ***“angajarea răspunderii Guvernului asupra unui proiect de lege urmărește ca acesta să fie adoptat în condiții de maximă celeritate, conținutul reglementării vizând stabilirea unor măsuri urgente într-un domeniu de maximă importanță, iar aplicarea acestora trebuie să fie imediată”***. ***“(...) Prin urmare, chiar dacă la prima vedere, posibilitatea angajării răspunderii nu este supusă nici unei condiții, oportunitatea și conținutul inițiativei rămânând teoretic la aprecierea exclusivă a Guvernului, acest lucru nu poate fi absolut, pentru că exclusivitatea Guvernului este opozabilă numai Parlamentului, și nu Curții Constituționale ca garant al supremației Legii fundamentale”***.

În acest sens, Curtea Constituțională a reținut, totodată, faptul că, ***“Dreptul Guvernului de a stabili conținutul și structura unui proiect de lege nu este absolut, el trebuind să se supună unor condiții impuse, ori desprinse din realitate sau de caracterul vital al legii pentru programul său de guvernare”***. ***“A ignora astfel de delimitări, echivalează cu subminarea unui raport echilibrat între puterile statului, negând până la anihilare rolul de legiferare, ca funcție principală a Parlamentului, prin minimalizarea conceptului de reprezentabilitate”***, încălcându-se, astfel, atât dispozițiile art. 61 alin. (1), precum și ale art. 1 alin. (4) din Constituția României.

În același sens, prin **Decizia 1.431/2010** (Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 12 noiembrie 2010), Curtea Constituțională a întărit interpretarea dată dispozițiilor art. 114 din Constituție, subliniind că: ***“acceptarea ideii potrivit căreia Guvernul își poate angaja răspunderea asupra unui proiect de lege în mod discreționar, oricând și în orice condiții, ar echivala cu transformarea acestei autorități în autoritate publică legiuitoare, concurentă cu Parlamentul în ceea ce privește atribuția de legiferare”***.

Ținând cont de deciziile Curții Constituționale nr. 1.415/2009 și 1.557/2009, subliniem faptul că, angajarea răspunderii Guvernului în legătură cu Legea privind stabilirea unor măsuri de descentralizare a unor competențe exercitate de unele ministere și organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și a unor măsuri de reformă privind administrația publică, nu-si găsește temeiul nici în încercarea sau necesitatea ***„de a coagula o majoritate parlamentară”*** și nici în aceea ***„de a surmonta actele obstrucționiste ale opoziției în cursul dezbaterilor legislative”***.

O asemenea posibilă interpretare a dispozițiilor art. 114 din Constituție, ar fi în totală contradicție cu considerentele formulate de Curtea Constituțională,

prin Decizia 1.557/2009, și, prin urmare, în contradicție cu prevederile art. 147 alin. (4) din Constituție, care consacră obligativitatea “erga omnes” a deciziilor Curții Constituționale și ar încălca, în mod flagrant, dispozițiile art. 1 alin. (4) și art. 61 alineatul (1) din Constituția României.

De asemenea, prin Decizia nr. 1.655/2010 (constatând constituționalitatea Legii privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice), Curtea a reținut că angajarea răspunderii Guvernului cu privire la această lege, îndeplinește criteriile impuse de art. 114 din Constituția României, și anume:

- existența unei urgențe în adoptarea măsurilor conținute în Legea asupra căreia Guvernul și-a angajat răspunderea (“Curtea observă o intervenție energetică și rapidă a Guvernului, prin folosirea procedurii angajării răspunderii, pentru a evita costuri sociale greu de surmontat în viitor”);

- necesitatea ca reglementarea în cauză să fie adoptată cu maximă celeritate;

- importanța domeniului reglementat;

- aplicarea imediată a legii în cauză.

Având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în ceea ce privește adoptarea unui proiect de lege prin procedura angajării răspunderii Guvernului, considerăm că Legea privind stabilirea unor măsuri de descentralizare a unor competențe exercitate de unele ministere și organe de specialitate ale administrației publice centrale precum și a unor măsuri de reformă privind administrația publică încalcă litera și spiritul art. 1 alin. (4) și art. 61 alin. (1) din Constituția României.

2. Angajarea răspunderii Guvernului pentru Legea sesizată de neconstituționalitate nu are un caracter vital pentru implementarea Programului de guvernare 2013-2016.

Analizând Expunerea de motive, precum și prevederile Legii, sub raportul obiectivelor și direcțiilor de acțiune prevăzute în Capitolul “Dezvoltare și administrație” din Programul de guvernare 2013-2016, considerăm că **dispozițiile Legii intră în contradicție cu obiectivele și direcțiile de acțiune asumate de Guvern la investitură.**

Este adevărat faptul că, printre obiectivele asumate în domeniul administrației, se regăsește și acela privind **“Continuarea reformei în administrația publică, cu accent pe creșterea autonomiei colectivităților locale, prin declanșarea reală a procesului de descentralizare, cu respectarea principiului subsidiarității”.**

Acest obiectiv, însă, este subsumat celor privind : **“Armonizarea legislației care guvernează administrația publică în vederea eficientizării actului**

administrativ”, “Introducerea unui sistem de indicatori de evaluare a modului de funcționare a tuturor instituțiilor din administrația publică, atât de la nivel central, cât și local, prin utilizarea standardelor de calitate și de cost a tuturor serviciilor publice. Revizuirea tuturor normelor de funcționare și de reglementare a administrației, în așa fel încât activitatea administrației publice să fie măsurabilă și eficientă”.

La punctul 3 – “Regionalizare și descentralizare administrativă și financiară, din cadrul aceluiași Capitol al Programului de guvernare, direcțiile de acțiune, asumate de către Guvern sunt:

“Definitivarea unui calendar riguros privind descentralizarea administrației publice care să conțină:

- repartizarea responsabilităților între administrația publică centrală pe de o parte și cea regională și locală, pe cealaltă parte;
- realizarea transferului de competențe în cadrul unui proces stabil și transparent;
- evitarea dezechilibrelor financiare;
- asigurarea continuității furnizării serviciilor publice;

Modificarea tuturor actelor normative cu privire la administrația publică locală în vederea creării cadrului instituțional necesar descentralizării: Legea 215/2001 a administrației publice locale, Legea 273/2006 privind finanțele publice locale, Legea 340/2006 a instituției prefectului, Legea 393/2004 a statutului aleșilor locali, Legea 95/2006 a descentralizării, Legea 315/2004 a dezvoltării regionale etc.

Procesul de descentralizare trebuie să se realizeze pe trei nivele: local (comune, orașe, municipii), județean și regional, astfel încât majoritatea serviciilor deconcentrate din județ să devină instituții de interes județean/local în coordonarea/subordonarea autorităților locale.

Realizarea cadrului instituțional necesar înființării regiunilor teritorial-administrative.

Organizarea transferului de atribuții și componente, între Guvern, pe de o parte și regiuni și județe, pe de o altă parte, se va realiza în baza unor dezbateri publice, în colaborare cu mass-media, ONG-uri și alte instituții publice interesate, precum și informarea permanentă și corectă a cetățenilor”.

De asemenea, Guvernul își propunea și, încă probabil își propune:

- Redefinirea competențelor prefectilor în contextul descentralizării și transferului de competențe de la autoritățile centrale la autoritățile locale.
- Procesul de descentralizare se va realiza prin asigurarea resurselor financiare necesare competențelor transferate.
- Modificarea actelor normative care reglementează finanțele publice locale în vederea realizării următoarelor obiective:
 - asigurarea funcționării sistemului administrației publice locale;

- asigurarea dezvoltării comunităților locale;
- eliminarea tuturor formelor de discriminare în alocarea fondurilor guvernamentale destinate autorităților locale;
- întărirea capacității administrației locale de a atrage fondurile europene și de a finanța/cofinanța programele de dezvoltare locală;
- introducerea standardelor de calitate pentru serviciile publice furnizate populației, a standardelor de cost și a normativelor de personal aferente, astfel încât cheltuielile publice să devină justificate și transparente. Acestea vor fi stabilite de către Guvern împreună cu structurile asociative ale autorităților locale.

Legea pentru care Guvernul și-a angajat răspunderea invocă în Expunerea de motive **principiul subsidiarității, precum și obligativitatea** – stabilită prin Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare – ca *„trecerea de către guvern în administrarea și finanțarea autorităților administrației publice locale a unor cheltuieli publice, ca urmare a descentralizării unor competențe, precum și a altor cheltuieli publice noi, se face prin lege, numai cu asigurarea resurselor financiare necesare realizării acestora, fundamentate pe baza standardelor de cost ale serviciilor publice respective, iar până la aprobarea acestora, pe baza sumelor aprobate pentru anul anterior, actualizate cu indicii prețurilor de consum (...)”*. Așadar, legea nu ține cont de faptul că **Guvernul nu a fundamentat standardele de cost ale serviciilor publice și nici nu a prevăzut reactualizarea resurselor financiare transferabile de la bugetul de stat către bugetele locale, potrivit legii, în perspectiva anilor viitori.**

De altfel, chiar prin art. 1 al Legii se modifică art. 6 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, în sensul în care lit. a) și b) **se abrogă**, iar anexele la Legea „descentralizării”, care stabilesc transferurile aferente așa-zisei descentralizări, prevăd aceleași sume, pentru perioada anilor următori și în privința cheltuielilor salariale și a celor aferente Capitolului „Bunuri și servicii”.

Având în vedere dispozițiile articolelor 120 - 122 din Constituția României, corelat cu obiectivele și măsurile asumate de Guvern prin Programul de guvernare, invocarea principiului subsidiarității, ca temei fundamental al Legii, este în contradicție nu numai cu obiectivele asumate de către Guvern, ci chiar cu faptul că, potrivit Legii fundamentale, *„purători ai autonomiei locale”* sunt consiliile locale alese și primarii aleși, în timp ce, *„Consiliul județean este autoritatea administrației publice pentru coordonarea activității consiliilor comunale și orășenești în vederea realizărilor serviciilor publice de interes județean”*, potrivit art. 122 alin (1) din Constituție.

Dacă avem în vedere esența principiului subsidiarității, de la Aristotel până la Tratatul constitutiv al Uniunii Europene, care presupune, în egală măsură, descentralizarea și deconcentrarea serviciilor publice, resurselor publice și deciziei publice pentru ca ele să fie cât mai aproape de cetățean, de comunitățile locale, **atunci este cu atât mai evident** – inclusiv prin prisma dispozițiilor constituționale invocate - **că, o descentralizare reală, autentică, eficientă și eficace ar fi însemnat ca multe dintre serviciile prevăzute a fi transferate la consiliile județene, să fie în responsabilitatea consiliilor locale, odată cu transferul resurselor aferente, dar numai după elaborarea și aprobarea unor standarde de cost specifice, precum și după modificarea prevederilor legale în materie:** „*Legea nr. 215/2001 privind administrația publică locală, Legea nr. 393/2004 privind statutul aleșilor locali, Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, Legea nr. 188/1999 privind statutul funcționarilor publici, Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului, Legea nr. 95/2006 privind descentralizarea, Legea nr. 315/2004 privind dezvoltarea regională, Legea 273/2006 privind finanțele publice locale*” etc.

Nu numai că această „așa-zisă descentralizare” nu ține cont de prevederile constituționale invocate mai sus – dar nici de cele ale art. 1 alin. (1), (3), (4) și (5), art. 102 alin. (1) și art. 120 – 122 din Legea fundamentală – dar este, așa cum subliniam, și în contradicție flagrantă cu Programul de guvernare și în disprețul LEGII-CADRU a descentralizării nr. 195/2006.

LEGEA-CADRU a descentralizării nr. 195/2006 nu este nici abrogată, nici modificată și reprezintă actul normativ care stabilește principiile și regulile generale în procesul de transferare a competențelor autorităților administrației publice centrale, către autoritățile publice locale, împreună cu resursele financiare corespunzătoare.

Deși în expunerea de motive a legii sesizată de neconstituționalitate se face referire la Legea nr. 195/2006, aceasta din urmă nu este respectată sub aspectul condițiilor esențiale pe care le prevede. LEGEA-CADRU nr. 195/2006 a descentralizării stipulează la art. 5, în vederea eliminării riscurilor care ar putea rezulta din transferul unor competențe la nivelul autorităților administrației publice locale, două reguli generale, absolut necesare procesului de descentralizare, după cum urmează: **art. 5 alin. (1) „Transferul competențelor este fundamentat pe analize de impact și realizat pe baza unor metodologii specifice și a unor sisteme de indicatori de monitorizare”; art. 5 alin. (2) „Ministerele și celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale organizează faze-pilot în vederea testării și evaluării impactului soluțiilor propuse pentru descentralizarea competențelor pe care le exercită în prezent.”** Or, din acest punct de vedere, legea sesizată pentru

neconstituționalitate nu s-a fundamentat nici pe studii sau analize de impact și nici nu este rezultatul testării transferului de atribuții și competențe realizate pe unul sau mai multe proiecte pilot.

Nici Programul de guvernare, nici realitățile social-politice ale țării și nici Legea pentru care Guvernul și-a angajat răspunderea nu justifică vreo urgență în adoptarea măsurilor prevăzute în respectiva lege, și, implicit, nici nu relevă ca reglementarea în cauză să fie adoptată cu maximă celeritate.

3. Analiza prevederilor Legii, în fiecare dintre capitolele acesteia, inclusiv analiza Titlului X – „Dispoziții tranzitorii și finale” demonstrează, fără putință de tăgadă, că angajarea răspunderii Guvernului nu are nici o justificare sub raport constituțional, politic și social și nici în legătură cu exercitarea atribuțiilor și responsabilităților ce revin autorităților administrației publice, centrale și locale, din perspectiva bunei funcționări a acestora, precum și a sistemului democratic și a statului de drept, în beneficiul cetățenilor și al comunităților locale.

În considerarea prevederilor deciziilor Curții Constituționale nr. 1.431/2010 și nr. 1.655/2010, **rugăm Onorata Curte să observe că – ținând cont de cadrul constituțional și legal în vigoare, precum și de felul în care funcționează autoritățile administrației publice locale, în acest cadru -, nu există nici un temei, de fapt și de drept, ca această reglementare să fi fost adoptată cu maximă celeritate, întrucât nimic nu reclamă aplicarea imediată a legii în cauză.**

Prevederile acesteia demonstrează, inclusiv prin cele conținute în Titlul X „Dispoziții tranzitorii și finale”, nu numai că nu există nici o iminentă necesitate a intrării în vigoare a acestei Legi, dar și că ea prevede faptul că, urmează să se îndeplinească o serie de proceduri printre care, cele mai importante privesc corelarea, prin modificare, a cadrului legislativ și normativ în vigoare.

Astfel, Legea pentru care Guvernul și-a angajat răspunderea modifică sau face derogări de la câteva dintre legile cadru în materie, cum ar fi :

- Legea finanțelor publice locale;
- Legea privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia;
- Noul Cod civil;
- Legea cadastrului și publicității imobiliare;
- Legea privind protejarea monumentelor istorice;
- Ordonanța Guvernului privind protejarea patrimoniul arheologic și declararea unor situri arheologice declarate ca zone de interes național;
- Legea educației naționale;
- Ordonanța de Urgență a Guvernului privind protecția mediului;

- Ordonanța de Urgență a Guvernului privind utilizarea plajei Mării Negre și controlul activității desfășurate pe plajă;
- Ordonanța de Urgență a Guvernului privind înființarea administrației naționale „Apele Române”;
- Legea privind reforma în domeniul sănătății;
- Legea educației fizice și sportului.

În acest context, Expunerea de motive la Proiectul de Lege pentru care Guvernul și-a angajat răspunderea face referire la faptul că, în elaborarea proiectului de lege, Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice a analizat nu mai puțin de 500 de acte normative cu putere de lege. În fapt, legea sesizată pentru neconstituționalitate modifică, completează sau abrogă prevederi dintr-un număr de 21 de acte normative incidente.

De fapt, examinând aceste acte normative a căror modificare este prevăzută prin Legea pentru care Guvernul și-a angajat răspunderea, Onorata Curte va putea constata trei aspecte foarte grave, și anume:

- Din perspectiva art. 1 alin. (1) și (3), precum și a art. 102 alin. (1) din Constituția României, procesul de descentralizare propus prin această lege este de natură să pună în cauză caracterul unitar al statului român, precum și asigurarea coerentă a conducerii generale a administrației publice, în respectul Constituției și în limitele legii.
- Guvernul a preluat prevederi din legi care privesc importante domenii de activitate, precum și din hotărâri de guvern referitoare la organizarea și funcționarea unor autorități ale administrației publice centrale, dispoziții pe care le-a „transferat”, ca atribuții și responsabilități ale direcțiilor descentralizate din subordinea consiliilor județene (cu atribuții și responsabilități mult sporite, dar cu același număr de specialiști și cu același buget transferat), fără nici o corelare a nivelurilor și specificului responsabilităților între administrația centrală și cea locală, astfel cum această „partajare” este prevăzută de Constituție și legile țării în detrimentul funcționării coerente și coezive a administrației publice și, în consecință, a Statului român.
- Prin adoptarea legii sesizate de neconstituționalitate sunt afectate: coordonarea politicilor naționale sectoriale, conducerea generală și controlul administrației publice, prin reprezentatul guvernului (stabilit prin lege organică). Legea golește de conținut instituția prefectului, rolul și atribuțiile acestuia la nivelul județelor. Mai mult, în legătură cu implementarea și coordonarea politicilor naționale în domeniul sănătății, agriculturii, culturii, mediului sau tineretului și sportului, acestea nu vor mai putea fi efectuate într-un mod unitar și coerent la nivel național.

4. Prevederile Legii privind stabilirea unor măsuri de descentralizare a unor competențe exercitate de unele ministere și organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și a unor măsuri de reformă privind administrația publică, demonstrează faptul că, prin această lege pentru care și-a angajat răspunderea, **Guvernul a încălcat dispozițiile art. 1 alin. (4) și (5) coroborat cu art. 61 alin. (1) din Constituția României.**

Prin conținutul Legii pentru care și-a angajat răspunderea, Guvernul a ignorat și cerințele potrivit cărora dispozițiile unui act normativ trebuie să fie, în același timp, accesibile și previzibile.

În acest sens, Legea privind stabilirea unor măsuri de descentralizare a unor competențe exercitate de unele ministere și organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și a unor măsuri de reformă privind administrația publică **este de natură să creeze insecuritate, incoerență și instabilitate legislativă sub aspectul prevederilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, cu modificările și completările ulterioare.**

Soluțiile normative pe care această lege le cuprinde nu numai că nu sunt temeinic fundamentate, dar sunt și în contradicție cu cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne, precum și cu necesitatea armonizării legislației naționale cu legislația comunitară și cu tratatele internaționale la care România este parte.

Legea pentru care Guvernul și-a angajat răspunderea, pune în cauză stabilitatea legislativă, predictibilitatea normelor de drept și, implicit, Statul de drept, supremația Constituției și legilor țării.

Astfel, Art. XII din Lege prevede că: *„În cazul în care există conflict de reglementare între prevederile prezentei legi și ale altor acte normative, care reglementează domenii care au făcut obiectul descentralizării, prezenta lege le prevalează cu privire la competențele și atribuțiile descentralizate autorităților publice locale”.*

Această prevedere introduce două noțiuni care sunt împotriva stabilității și predictibilității sistemului juridic, a supremației Constituției și legilor țării și anume: „conflictul de reglementare” și „prevalența” unor dispoziții legale față de alte prevederi ale legilor în vigoare.

În acest context, atât Curtea Europeană a Drepturilor Omului, cât și Curtea Constituțională s-au pronunțat în sensul în care legea trebuie să fie, în același timp, accesibilă și previzibilă.

Deși normele de tehnică legislativă nu au valoare constituțională, Curtea Constituțională a statuat, prin Decizia nr. 681/2012 (publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 477 din 12 iulie 2012), că respectarea normelor de tehnică

legislativă concură la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice.

Legea pentru care Guvernul și-a angajat răspunderea este în totală contradicție cu principiul securității juridice, multe dintre prevederile ei consacrand excepții de la prevederile art. 557 alin. (4) din Codul civil, precum și cele ale art. 45 alin. (2) lit. i) din Legea nr. 7/1996, privind cadastrul și publicitatea imobiliară, cu modificările și completările ulterioare.

Legea sesizată pentru neconstituționalitate modifică, „*expresis verbis*” ori face derogări de la legi importante, care reglementează domenii prevăzute de Legea fundamentală. De exemplu, Legea pentru care Guvernul și-a angajat răspunderea, prevede excepții și modificări, explicite sau implicite, de la dispozițiile Legii nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, cu incidente asupra **art. 136 din Constituția României**.

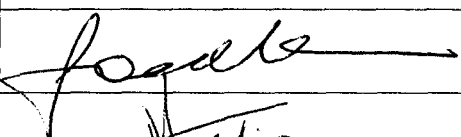
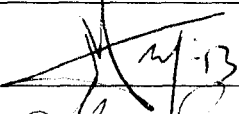
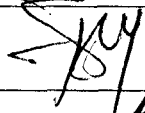
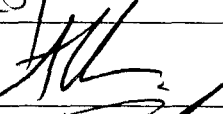
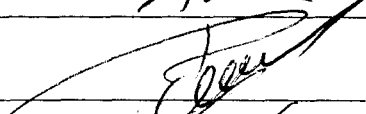
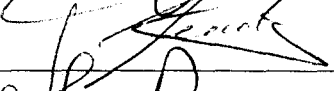
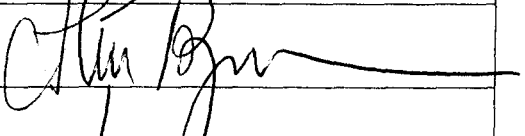
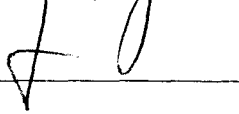
În acest fel, Legea pentru care Guvernul și-a angajat răspunderea, va crea **un cadru neunitar la nivel național**, în transferarea și administrarea proprietății publice, precum și în corectarea și corecta funcționare a circuitului civil, inclusiv în legătură cu proprietatea publică ori privată aflată în administrarea consiliilor județene și/sau consiliilor locale, după caz.

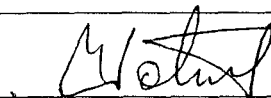
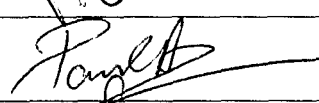
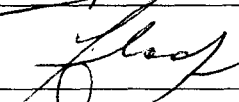
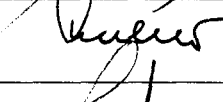
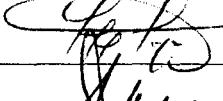
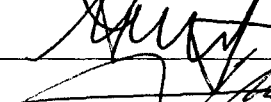
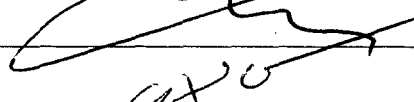
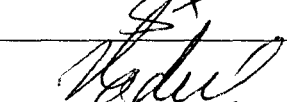
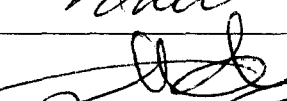
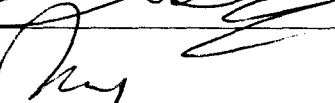
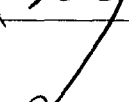
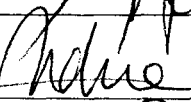
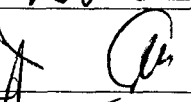
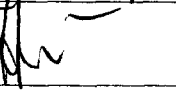
Față de argumentele expuse mai sus, rugăm Onorata Curte Constituțională să constate că Legea privind stabilirea unor măsuri de descentralizare a unor competențe exercitate de unele ministere și organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și a unor măsuri de reformă privind administrația publică a fost adoptată prin angajarea răspunderii Guvernului cu încălcarea dispozițiilor art. 1, alin. (1), (3), (4) și (5), art. 61 alin. (1), art. 102 alin. (1), art. 120 – 122, art. 114 și art. 136 din Constituția României.

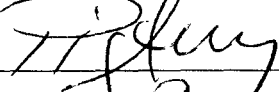
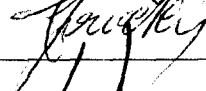
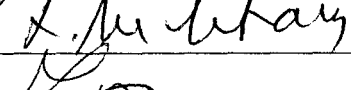
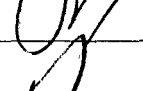
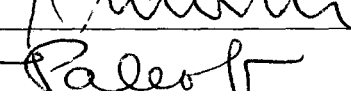
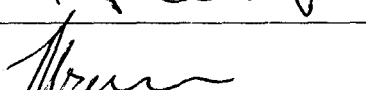
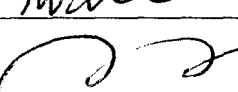
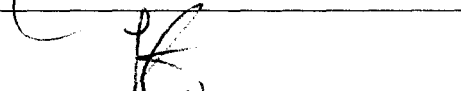
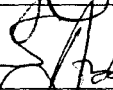
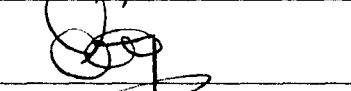
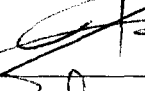
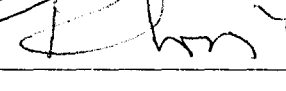
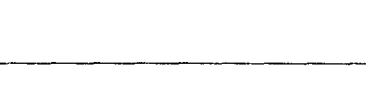
Anexăm lista nominală a semnatarilor prezentei sesizări de neconstituționalitate.

TABEL

cu semnatarii sesizării de neconstituționalitate asupra
**„Legii privind stabilirea unor măsuri de descentralizare a unor
 competențe exercitate de unele ministere și organe de specialitate
 ale administrației publice centrale, precum și a unor măsuri de
 reformă privind administrația publică”, adoptată prin procedura
 angajării răspunderii Guvernului, în condițiile art. 114 din
 Constituția României, în data de 19 noiembrie 2013**

Nr. crt.	NUME ȘI PRENUME	SEMNĂTURĂ
1.	TOABEL KRICHEA PDL	
2.	GUNIA DRAGOS PDL	
3.	Ioscoiu Corina	
4.	GEUSE VASIU	
5.	George Tiu	
6.	Alexandru Nistor	
7.	Roman Cristian - Citiu	
8.	Georgeta David	
9.	ALIN POPOVICIU	
10.	Teodorescu George	

11.	LAZA-MATIUTA LIVIU	
12.	BOCHICEVICI CLAUDIA	
13.	PAUL ANDREEA	
14.	LUCIAN BODE	
15.	Vladu Iulian	
16.	Culita Iacint	
17.	BOGDANICI CAMELIA	
18.	GHEORGHE FLORIN	
19.	MIRCEA IUBANOVICI	
20.	Muntean Mircea	
21.	SECARU IURIN	
22.	POPESCU DAN CRISTIAN	
23.	STOICA STEFAN-DUCUR	
24.	RADULESCU ROMEO	
25.	PREDĂ CĂZAR	
26.	Man Mircea	
27.	SĂMĂRTINEAN CORNEL MIRCEA	
28.	UGREA ELENA	
29.	UDRISTE GHEORGHE	
30.	Balan Ioan	

31.	ILEUTĂ VASILE	
32.	PÎSTRU EUSEBIU	
33.	Păpescu Florin	
34.	Cărnăcheș Costică	
35.	Militaru Lucian	
36.	IONESCU GEORGIE	
37.	Scheban Valeria	
38.	GURȚĂ ADRIȚIN	
39.	ANASTASE ROBERTA	
40.	PALEOLOGU Theodor	
41.	Raluca TURCAN	
42.	Fox Orlan	
43.	IOAN MIHAILA	
44.	ARJELEANU Sandra - Maria	
45.	URCAN FLORIN	
46.	Teodorescu Cătălin	
47.	MOVILĂ PETRU	
48.		
49.		
50.		

TABEL

cu semnatarii sesizării de neconstituționalitate asupra
**„Legii privind stabilirea unor măsuri de descentralizare a unor
competențe exercitate de unele ministere și organe de specialitate
ale administrației publice centrale, precum și a unor măsuri de
reformă privind administrația publică”, adoptată prin procedura
angajării răspunderii Guvernului, în condițiile art. 114 din
Constituția României, în data de 19 noiembrie 2013**

Nr. crt.	Numele și prenumele	Semnătura
1	ADAM LUMINIȚA	
1	DIACONU ARIAN	
3	MURGU NEAGU	
4	MOIȚI CRY	
5	BURLACU ȘTEFAN	
6	CIUMBOANU TUDOR	
7	FONTA IVUTU	
8	DEACONU MIHAI	
9	CALOIANU MARIO ERNEST	
10	SALCU ȘTEFAN	
11	DUMITRU, IOANA JERNA	
12	NIȘTOR MARIANA	
13	MELICI NICOLINA	
14	MINCA LILIANA	
15	CRISTIAN ȘEFER	
16	ANGHEL GABRIELA	
17	CIOBANU LILIANA	
18	NICULESCU DUMITRU	
19	BRACOMIR CLAUDIA	
20	FEBEDIN GABRIEL - BOREL	
21	DOJDOU DORIN	
22	HULEA IOAN	
23	IACOB - RIDZI MONICA	